

KUN PÄÄ EI KESTÄ...

Jani-Pekka Thitz

Kurssitarjottimia, tenttipäiviä, deadlineja, tutkimuksia, seminaaritöitä, ARGH! Välillä Alkiollakin koulutehtävät tuntuvat painavan päälle. Silloin on syytä heittää vapaalle ja

tutustua monenlaisiin vapaa-ajan harrasteisiin.

Alkion liikuntasalin ja sen perältä löytyvän mittavan urheiluvälinekaluston lisäksi paikan päältä löytyy monenlaista muutakin mukavaa te-

kemistä. Jos tenttiin lukeminen ei huvita, voi aikaa tappaa vaikka rennosti biljardin parissa. Alakerrassa sijaitseva biljardipöytä on osoittanut olevansa sijoituksen arvoinen ostos. Joka välitunti pöytä kerää innokkai-

ta pelaajia ympärilleen.

Jos biljardi ei innosta, on liikuntasali opiskelijoiden käytössä aina iltaisin. Keskiyöaikoina kaille avoimessa sähkövuorossa pääsee juoksemaan pallon

perässä ihan urakalla. Kurssarin takapihalla sijaitseva tenniskenttä on käytössä aina keväästä syksyyn, välineet voi hakea liikuntasalin takahuoneesta.

Kesäisin opiskelijat voivat pulahtaa uimaan aina kutsuvan Päijänteen syleilyyn tai käydä rennolla veneretkellä. Talvisin Päijänne tarjoaa erinomaiset luistelujäät, jotka kantavat suuremmankin urheiluhullun. Jääkiekon ystävät voivat suunnata Korpilahden koulukeskuksen jääkiekkokaukaloon ottamaan mittaa toisistaan.

Kun urheilu ei tunnu nappaavan, opistolta saa monia lautapelejä ystävien kanssa pelattavaksi. Tai kuivakurkkuiset voivat suunnistaa Korpilahden keskustaan Ohratähkän tiskille - tappamaan aikaa.

Jenna Ylikoski

Päätoimittaja Seija Krapu astelee toimitukseen ja kertoo kaikuvalla äänellä: Niin, ja Jennakin tulee tänään!? Ilmenee, että Seija ei ole kertonut harjoittelustani muille.

Pääsin heti käsittelemään seuraavan lehden juttuja ja sain käsiini mukavan pinnon tekemistä. Sitteen pääsin käymään kaupassa, ostoslista: suodatinpussit, kasviperuste, avolehtiöt ja vessa- ja käsipaperit.

NIVALA-LEHDESSÄ TUSKAILEMASSA

Varsinaisen työni aloitin gallupilla. Vain yksi vanhempi ihminen pysähtyi hie-man vastahakoisesti vastaamaan. Onnekseni lukio sijaitsi lähitöllä ja pääsin hyväksikäyttämään avuliaita tuttujani. Alkupäivät sujuivat käyttöjärjestelmää, Maciä ja kameran käyttöä opiskellen.

Toisena päivänä menin suoraan aamusta oman kyläni alakoululle tekemään juttua koulukiusaamisesta. Alakoululla järjestettiin Sininen Ruusu -esitys, joka tuki kiusaamisen ehkäisemistä.

Kolmantena päivänä tarkoituksenani oli käydä vain ottamassa

yksi hyvä kuva pääuutissivun Ajassapalstalle paloaseman toimintapäivästä. Kuvan ottoa vaikeutti ihmisten poissaolo. Aikaraja oli klo 9-12, koska lehti menisi taittoon puoliltapäivän. Lopulta paikalle tuli lapsi, ja sain kuvani.

Penkkareiden kuvaminen annettiin minulle. Olin omassa pienessä taivaassani saatuaani käsiini kunnan järjestelmäkameran, jolla oli käsitettävättömän ihana kuvata tavallisen digikameran sijaan.

Seuraavana aamuna surffailin netissä odotellessani lähtöä keikalle Käsi- ja taideteolliseen. En-

tisen opiskelijan pitämä luento venähti odotettua pitemmäksi. Melkein myöhästyin seuraavalta keikaltani. Tässä työssä pitää ottaa huomioon se, että keikat saattavat venyä, eikä niitä kannata ottaa kovin tiheään.

Viimeisellä viikolla sain kirjoittaa premin pakinan. Sitä mietiskellessä kipittelin seuraaville keikoille. Kaikki minulle annetut jutut olivat siihen mennessä olleet seuranta-juttuja, menen kuuntelemaan/katsomaan jotakin ja kerron siitä muille. Sopi minulle.

Parin kerran jälkeen olin oppinut käytän-

nön asiat, miten käyttää Maciä ja minikä tyyliä tekstejä kustakin aiheesta tuli kirjoittaa.

Harjoittelun lopussa olin aivan jumissa, tuntui kuin olisin käyttänyt kirjoittamiskykyäni loppuun. En muista koskaan olleeni niin väsynyt. Työpäivän loppua menin suoraan sänkyyn lojumaan.

Silti jäin kaipaamaan harjoittelua. Nautin työstäni, minulla oli mukavaa. Sain toteuttaa itseäni kivassa ilmapiirissä minulle mieluisalla tavalla.